

ת"פ 39950/09/17 - מדינת ישראל נגד יצחק בשא

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 39950-09-17 מדינת ישראל נ' בשא

בפני
בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יצחק בשא

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד מאיר לחן

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירת פציעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי **סעיפים 335(א)(1)+334 לחוק העונשין התשל"ז - 1977** (להלן: "**חוק העונשין**").

מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 22/07/16, בשעת צהריים, באשדוד, התפתח ויכוח בין הנאשם למתלונן במהלכה הציק המתלונן לנאשם בכך שלקח לו את כובעו וארנקו, ובתגובה, אחז הנאשם בבקבוק בידו, הכה את המתלונן וגרם לו לחתך במצח.

2. במסגרת הסדר הטיעון הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן אולם לא הוצגה כל הסכמה לעניין העונש.

3. מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם רווק, בעל עבר פלילי בעבירה דומה, עלה לישראל מאתיופיה בהיותו כבן 18. עם עלייתו השתלב בלימודי אולפן ועבודה במפעל. תפקודו במישור התעסוקתי מאופיין בחוסר התמדה, אולם לדבריו - עובד מזה 7 שנים בתחום הגינון.

בשנת 2000 קבעה וועדת אבחון כי הנאשם אינו בר עונשין בשל פיגור שכלי ברמה בלתי מוגדרת בשל קשיי תקשורת, פער תרבותי וחסימים סביבתיים. בעקבות זאת הועבר למעון נעול "שער מנשה" ובהמשך למעון נוסף, בהם שהה עד שנת 2010. במסגרות אלה גילה דפוסי התנהגות עבריינים.

בשנת 2012 וועדת אבחון נוספת קבעה כי אינו סובל מפיגור שכלי. מאז חזרתו לקהילה, איננו מקבל טיפול. כיום מתגורר בבית אביו וסועד את אביו החולה.

הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה, ולקח אחריות על חלקו באירוע, אולם התקשה לראות אלטרנטיבות פעולה נוספות במקרים דומים וגילה יכולת מועטה לבחינת קשייו ודפוסיו. בשל מאפייניו, העריך שירות המבחן כי הנאשם יתקשה להשתלב בטיפול ייעודי בתחום האלימות, ולפיכך, נמנע מהמלצה טיפולית.

שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה בעתיד אך בהיעדר אפיק שיקומי - טיפולי בשל מאפייניו הייחודיים של נאשם זה ומצבו המשפחתי - המליץ להטיל עליו ענישה בדמות מאסר בעבודות שירות.

4. ב"כ המאשימה עתרה להטיל ענישה בדמות מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, הפעלת המאסר המותנה, מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות.

ב"כ המאשימה טענה למתחם הנע ממספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. בטיעוניה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה ולנזק למתלונן.

באשר לקביעת העונש לנאשם, הפנתה לגילו, עברו הפלילי ולמאסר על תנאי שתלוי ועומד כנגדו. עוד הפנתה לנסיבותיו המיוחדות של נאשם זה, אל מול העדר אפיק שיקומי ורמת סיכון גבוהה להישנות עבירה מסוג זה, ומשכך סברה כי העונש אליה עתרה מאזן נכונה בין כלל השיקולים.

5. ב"כ הנאשם עתר להסתפק בהארכת המאסר המותנה לצד סנקציה כלכלית.

בטיעוניה הפנה למצבו האישי של הנאשם וליכולותיו הדלות אשר הן שהובילו לחוסר שילוב בהליך טיפול ולא סירובו של הנאשם להשתלב בהליך מסוג זה, וכן ללקיחת האחריות מצדו ולנסיבות ביצוע העבירה הכוללות הצקה מצד המתלונן טרם ביצוע העבירה.

עוד טען ב"כ הנאשם כי על אף העדר טיפול, בחלוף כשלוש שנים ממועד ביצוע העבירה, הנאשם לא הורשע בביצוע עבירות נוספות ויש בכך כדי להעיד על הפחתה במסוכנות מצד הנאשם כלפי החברה.

עוד הפנה ב"כ הנאשם לאורך התנאי, 7 חודשים שלטעמו הפעלתו איננה מידתית במקרה דנן ועשויה לפגוע פגיעה קשה בנאשם.

6. הנאשם הבהיר כי פנה וביקש סליחה מהמתלונן. הציג את מצבו המשפחתי הסבוך, ואת החשש לגורל אביו באם לא יעבוד ולא יטפל בו.

7. קביעת מתחם העונש ההולם:

קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת

מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. במקרה דנן, עסקינן באירוע אחד בגינו יש לקבוע **מתחם עונש הולם אחד**.

9. מקרה דנן **הערכים החברתיים אשר נפגעו** בגין העבירה הם השמירה על כבוד האדם, הזכות לשלמות הגוף, לביטחון אישי ולשלווה.

10. **בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי מידת הפגיעה נמצאת ברף הנמוך - בינוני של המתחם, וזאת לאור השימוש בנשק קר לביצוע העבירה, הנזק שנגרם למתלונן והרקע לביצוע העבירה.

11. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת בגין העבירה עליה נותן הנאשם את הדין מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ **6449/15 חלואני נגד מדינת ישראל (12/10/15)** דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות, וזאת לאחר שהוכח כי על רקע ויכוח בינו לבין המתלונן, ולאחר שהמתלונן הכה בפניו וגרם לו חבלה, נטל הנאשם פטיש והכה את המתלונן בראשו. כתוצאה מהאמור נגרם למתלונן חתך באוזנו השמאלית. על אף המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם, משלא נמצא נזק קונקרטי, הרשיע בית משפט השלום את הנאשם והטיל עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי אין להימנע מהרשעת הנאשם וכן כי העונש שהוטל עליו איננו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת. בית המשפט העליון אימץ עמדת בית המשפט המחוזי ודחה כאמור את הבקשה.

ב. ברע"פ **3555/16 סברי ואח' נגד מדינת ישראל (04/05/16)** דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשמים על חומרת עונשם. הנאשמים הורשעו, בהתאם להודאתם, בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ונאשם 2 הורשע גם בביצוע עבירת חבלה כשהעברין מזוין. הנאשמים, אחים בעלי מרכול, חשדו במתלונן כי גנב בקבוק ויסקי, ומשכך, סטר לו הנאשם 1 הורידו לרצפה והכה בו באמצעות מקל עץ, בעוד הנאשם 2 בעט בגופו. כתוצאה מהאמור נגרמו למתלונן חבלות חמורות בגופו והוא נאלץ לעבור חיסון טטנוס ודיפתריה. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם 1 צו של"צ בלבד, וכן להימנע מהרשעת הנאשם 2 ולהסתפק אף בעניינו בהטלת של"צ בלבד. בית משפט השלום קבע כי בעניינו של הנאשם 1 מתחם הענישה נע בין 4-18 חודשי מאסר בפועל, ואילו בעניינו של הנאשם 2 נע בין מאסר מותנה ל-10 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, קבע כי סוג העבירה בנסיבות ביצועה אינן מאפשרות הימנעות מהרשעת הנאשם. לאחר ששקל כלל השיקולים בעניינם של הנאשמים, הטיל בית המשפט על הנאשם 1, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, ועל הנאשם 2 - 2 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורם של הנאשמים וקבע כי העונש אשר הוטל עליהם הוא "עונש על הצד המקל ובוודאי שאינו מהווה חריגה קיצונית מרמת הענישה הראויה". בית המשפט העליון חזר על קביעה זו ושדחה כאמור בקשת רשות הערעור של הנאשמים.

ג. בע"פ 5794/13 מדינת ישראל נגד שיכה (02/04/14), דחה בית המשפט העליון את ערעורה של המדינה לעניין קולת עונש המאסר בפועל אשר הוטל על הנאשם. הנאשם הורשע בבית המשפט המחוזי, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת פציעה כשהעברין מזוין, והוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות. בית המשפט העליון קבע כי מדובר באירוע ספונטאני אשר נוצר על רקע התגרותו החוזרת של המתלונן בנאשם, וכי בשל כך, ולאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, קבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם לא סוטה באופן משמעותי ממדיניות הענישה הנוהגת.

12. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק) יש לתת את הדעת להתגרות שקדמה מצד המתלונן כלפי הנאשם טרם האירוע, לשימוש בבקבוק לצורך ביצוע התקיפה, לנזק שנגרם למתלונן, (ת/3, ת/4) ולנזק אשר היה עלול להיגרם לו.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה עליה נותן הנאשם את הדין נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל.

14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם נטל אחריות על המעשים אשר יוחסו לו בכתב האישום, הביע חרטה ואף לטענתו פנה למתלונן בבקשת סליחה. עוד יש לתת את הדעת לנסיבות האישיות המורכבות של הנאשם, כמו גם ליכולותיו הדלות שבגינן לא יכול היה להשתלב בהליך טיפול. עם זאת, לא ניתן להתעלם מרמת הסיכון הגבוהה הנשקפת מהנאשם, כמו גם להתרשמות גורמי טיפול מקוד התנהגות עברייני, וכן לעובדה כי בעברו הרשעה בגין ביצוע עבירה דומה בגינה ריצה עונש מאסר וכי ביצע את העבירה עת תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בר הפעלה.

אשוב ואציין כי אינני מתעלמת מנסיבות האישיות של הנאשם, מיכולותיו הדלות ומהיותו בן מסור לאביו המטפל בו - אולם אין באמור כדי לגבש נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה מהכלל שנקבע על ידי המחוקק - שהוא הפעלת המאסר המותנה.

כשאלה פני הדברים, אני סבורה כי על אף עברו הפלילי של הנאשם, המאסר המותנה והעדר אפיק שיקומי, בנסיבותיו המיוחדות של נאשם זה ניתן להסתפק בענישה ברף הנמוך של המתחם תוך הפעלת המאסר המותנה בחופף וריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב במשרדי הממונה בבאר שבע ביום 25/02/20 עד השעה 08:00.

הנאשם מזהר כי עליו לעמוד בכל תנאי הממונה שאם לא כן ירצה המשך המאסר מאחורי סורג ובריח.

במידת הצורך ימסור הנאשם בדיקות שתן לגילוי סמים.

2. הפעלת 7 חודשי המאסר המותנה אשר הוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 50663-01-14 ביום 09/07/14.

המאסר המותנה ירוצה בחופף למאסר אשר הוטל על הנאשם במסגרת תיק זה, כך שהנאשם ירצה סך הכל 7 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

3. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע ו/או לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.

4. החייבות כספית על סך 2,000 ש"ח להימנע במשך 3 שנים מהיום מביצוע עבירה בה הורשע או עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.

5. לאור נסיבותיו המיוחדות של הנאשם זה, בשים לב לנסיבות ביצוע עבירה, אני נמנעת מענישה כלכלית.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 26.1.2020, במעמד הצדדים.